

РЕШЕНИЕ

№ 2966

гр. София, 02.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав,** в публично заседание на 01.02.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10506** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на А. А. П. –гражданин на И. , [дата на раждане] в [населено място],И. против Решение №15542/11.08.17г.на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставяне на закрила. В съдебно заседание жалбоподателят, поискал с жалбата преводач и правна помощ, редовно призован се явява. Представява се от служебен защитник адвокат А. В. от САК, който поддържа оспорването и не ангажира нови доказателства. Ответникът е представляван от юристконсулт Д. П. с пълномощно, което представя в съдебно заседание. СГП не се представлява .

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди писмените доказателства, съдържащи се в делото, приема за установено от фактическа страна следното.Административното производство, приключило с оспорваното Решение №15542/11.08.17г е започнато с молба на А. А. П. . С процесното решение е констатирано, че по време на интервюто чужденецът е изложил бежанска история,съгласно която е влязъл нелегално в Република Б. като преминал през границата на Република Б. през Т.. Твърдял, че Ислямска държава е отвлякла брат му и баща му срещу откуп в размер на 500 000долара. Б. му бил още в неизвестност, а баща му се завърнал. Заявил,че се страхува да не бъде задържан като заложник,тъй като бил член на партия Б..Държавният орган в лицето на Председателя на Д. приема, че няма реални доказателства за съществуваща опасност от тежки посегателства.

Установило се, че иракският гражданин е правил опит да заблуди служителите на Д.-МС. От приложената по преписката дактилоскопна карта и от признанията на съпругата на кандидата е видно, че те са са правили опит с неизвестен химикал да увредят отпечатъците на пръстите си. Не се е представил със истинските си имена при пристигането си в Б., това направил едва четири месеца по-късно при задържането му от българската полиция. Твърденията на кандидата за статут са преценени като недостоверни и противоречиви. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че подадената жалба от пряко засегнатото лице, против връченото му решение е процесуално допустима, но по същество е неоснователна.

За да отхвърли молбата за закрила, ответникът е възпроизвел изложената от чужденеца бежанска история. Направил е обобщаващи изводи за липса на предпоставки за предоставяне, както на статут на бежанец, така и на хуманитарен статут, поради това, че: не твърди да е бил обект на репресии и на заплахи; спрямо него не е осъществявано преследване, предвид разпоредбите на ЗУБ. Чл. 8. (1) Статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат: 1. физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; 2. правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; 3. наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; 4. отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; 5. наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 – 3; 6. действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца. Статут на бежанец може да не се предостави, когато в част от държавата по произход не са налице причини за основателно опасение от преследване спрямо чужденеца, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там.

Хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Ответникът Д. към МС е приел, че в хода на производството не са установени факти, които да обуславят необходимост от предоставяне на закрила по смисъла, посочен в закона от една страна. От друга страна приема, че общата обстановка в И. сама по себе си не дава основание да се

приеме конкретно, по отношение на жалбоподателя страх от преследване, а от друга, че изтъкнатите от молителя причини са лични, извън предмета на ЗУБ. Съдът приема, че Решение № 15542/11.08.17г. е постановено от компетентен административен орган, след законосъобразно проведено производство по общия ред, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби, установени в ЗУБ. Не са налице твърдените от оспорващия пороци на същото. Според чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Макар нормите на ал. 2 и на ал. 3 от чл. 8 да дават възможност за по – широко тълкуване на понятието „преследване”, по смисъла на ал. 5, то (преследването) следва да бъде на основата на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. Наличието на такива обстоятелства не се твърди в представената от чужденеца версия за причините да напусне страната си. Липсват каквито и да било доказателства, въз основа на които да бъде направено обосновано предположение за това, че в И. жалбоподателят е бил подложен на преследване. В този смисъл, не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец. Текстът на чл. 9, ал. 1 ЗУБ е идентичен с този на чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО, „относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила”. Чл. 15 (букви „а”, „б”, „в”) определя, кои посегателства следва да се считат за тежки. Чл. 4, §§ 1 и 2 пък определят начините за оценяване на фактите и обстоятелствата, изложени в молбите за международна закрила. Дадена е възможност на Държавата да прецени, че задължение на молителя е да обоснове своята молба, а компетентният орган следва да оцени, в сътрудничество с молителя, елементите, свързани с молбата му: информацията на молителя и всички документи, с които разполага за своята възраст, минало, включително и на свързаните с него роднини, за своята самоличност, за своето или своите гражданство/а, за страната или страните, както и за мястото или местата на предишно пребиваване, предходните му молби за убежище, за маршрут на пътуване, документи за самоличност и за пътуване, както и причините за молбата за международна закрила. Начинът на оценяване на фактите и на предоставените доказателства е регламентиран в § 3 на чл. 4. Наред с това нормата на Чл. 13.ЗУБ предвижда, че Молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по [чл. 8, ал. 1 и 9](#), съответно по [чл. 9, ал. 1, 6 и 8](#), и чужденецът:

1. се позовава на основания извън предмета на този закон;
2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване;
3. твърдените от него факти не съдържат подробно описание на обстоятелствата или лични подробности за изясняване на случая;

4. молбата е явно неправдоподобна, тъй като твърдените от него факти са непоследователни, противоречиви или напълно невероятни;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) се представя с фалшива самоличност или използва неистински, подправен документ или документ с невярно съдържание, за които по време на производството продължава да твърди, че са истински;

7. умишлено, в устна или писмена форма, дава невярна или укрива съществена информация относно своя случай;

8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) умишлено унищожи, повреди или се разпореди с паспорт, друг документ или билет, който има отношение към неговото твърдение, за да се представи под фалшива самоличност или да затрудни разглеждането на молбата; 9. не е представил информация, която да позволи да се установи с достатъчна сигурност неговата самоличност или гражданство; 10. отказва да изпълни задължението да даде пръстови отпечатаци; В случая, макар че не е налице отказ да се дадат пръстови отпечатаци, като се е опитал да преправи своите, жалбоподателят на практика е отказал да даде истинските си отпечатаци, и не е предоставил информация, която да позволи да се установи със сигурност неговата самоличност. В тази хипотеза Председателят на Д. е действал в условията на обвързана компетентност и е взел единственото възможно по закон решение, предвид изложените обстоятелства. Съдът приема, че ответникът е положил усилия да оцени фактите и обстоятелствата по административната преписка. Ответникът правилно е приел, предвид изложената по време на интервютата бежанска история, че причините за напускане на страната на произход са неоснователни и недостоверни. Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, чл. 85 ЗУБ Административен Съд С. – град, 57^{-ми} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от А. А. П. гражданин на И. против Решение № 15542/11.08.17г на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставяне на закрила.

Съдебното решение подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

Препис за страните.

СЪДИЯ : Теодора Георгиева